

къмъ обвинението, на когото пристъпвамъ. Всичко, което бѣхъ казалъ въ вчерашната си рѣчь за този подсѣдимъ, бѣше едно встъпление, съ което искахъ да обрисувамъ изобщо субективната страна на фактътъ на комплота, който е далъ резултатъ убийството на министра Бѣлчева. Поведението и показаніята на този подсѣдимъ на сѣдебното слѣдствие, послужиха ми за поводъ да кажа и нѣколко думи върху обвиненіята, хвърлени отъ него прѣдъ сѣдебното слѣдствие противъ държавнитѣ лица и противъ обществената властъ. Такова встъпление считахъ за необходимо, защото въ него се намиратъ елементи, които ме докарватъ до убѣждение, че прѣстъплението сж е извършило тѣкмо въ условията, които сж изрисувани въ обвинителния актъ. Това ми встъпление имаше и други причини. Азъ още отъ началото на обвинителната си рѣчь казахъ, че не е достатъчно, при сформирването убѣждението на сѣда, да се обръща внимание изключително на фактивната страна на доказателствата. Азъ казахъ, че за да можемъ да оцѣнимъ извѣстни дѣйствия, до колко сж прѣстъпни или непрѣстъпни, или за да имаме пълно понятие за фактътъ на прѣстъплението, имаме нужда да го раздѣлимъ на двѣ части, на субективна и обективна. Че факта се изобличава, колкото отъ страна на самия фактъ, толкова и отъ субективността на подсѣдимия: отъ неговото положение въ обществото, отъ неговата готовность къмъ това прѣстъпление, отъ епохата, въ която се върши прѣстъплението, отъ мѣстото, гдѣто е извършено или сж е прѣдполагало да се извърши. Азъ не знамъ можахъ ли да прѣдстава прѣдъ сѣдѣтъ колко годѣ пълна, картината на съврѣменното състояние на духътъ на нашето обществено и политическо положение на страната ни. Ако вий, г-да сѣдии, можахте да разберете онова, което мислѣхъ да ви кажа, то вий сте можали да се убѣдите, че прѣстъпленията на първия, до скоро врѣме държавенъ мжжъ на България.—Петко Каравеловъ е отъ категорията на онѣзи, чрѣзъ които той твърдѣ справедливо е навлѣкълъ отъ горѣ си омразата на цѣла България. Г-да сѣдии, отъ точка зрѣние важнѣйшитѣ интереси на отечеството ни, азъ смяtramъ това поведение за съврѣшенно неморално и прѣстъпно. Но, ако то е неморално, ако то е прѣстъпно, ний не можемъ да се обърнемъ съ това поведение така, както съ друго едно поведение на подсѣдимия, а именно съ участието му въ днешното дѣло.